

~~S. S. Scherfunk~~

Mihsestibas laime. N^e 54.

M

Stahfs,

par derrigu laifa kawefli

n v

C. Singlberg.

Jelgawa,

pee J. W. Sieffenhagen un debla.

1863.

5574/2

810-32 (1953)

L. V. B.	
Nr.	In.

540157

LA 5900

pars. 12 VIII 79

Nozensures atwehlechts.

Mihgā, 6tā Zubai mehn. desmā 1863sfā gaddā.

0305055861

AGASSEED
Hiljew
...
„Nabbadse seewa!“ Ta kahdā gaiſchā waſſaras
rihtā it agri ſweijneeks Pehteris pee lohga nahldams
appalſch ſewis runnaja. Tam bij tihklis un airi us
plezzeem. Winsch zaur walleju lohgu ſkattijahs us
fawu jaunu ſeewinu, kas istabā, leelu tihſlu, tſchaffi
addija. „Nabbadse seewa.“

Pehteris gan bij it lehni teizis, bet Juhles plah-
nas ausis bij wihra wahrdus dſtrdejuſchas. Ta
ſmaididama, laipnigi paſkattijahs un ſmuſku, minidru
ſweijneeku ſweizinaja. „Kapehz tad nabbadse?“ Winna
praffija.

„Juhlin, fa tu runna!“ atbildeja Pehteris. „Woi
dohma fa es nedſtrdeju kad tu puſſnauſti maio
Kahrliti aukleji un ſchuhpoji — un taggad, tik fo
ſaule uſlehfufe tu jan pee darba! Juhlin, wan ſirds
ſahp ſkattotees zif tew gruhti un behdigi ſawas
deenas japawadda.

Kad taws tehws tas baggats buhwmeistars to redsetu, wiina aufsta firds pateeſi ſafiltu; bet wiſch nereds un arri negribb redſeht un es — ak Juhsin, faut es ne ſaikā tawa tehwa mahjā nebuhtu eegahjis! Tad tu nebuhtu nabbadje un gruhdeene paſlikuſe!"

Nu ta jauna, ſtaifa ſeewa peezehlufes, peegahja pee lohga un abbas rohkas us wihra plezzeem uſlifkuſe, to zeeti un mihiſigi uſſkattija. Wiina tai nabbaga buhdā, iſſkattijahs it fa ſtaifa rohſe, fehtmallā, nahtru fruhmā — un tas ſtaifis un plezzigs ſweijneeks ar faulē nodeggufchu, bruhnu waigu — tad ta pahris! buhtu ilgi jamekle, kamehr ohtru tik jaiku atraſtu. „Es ne-eſmu gruhdeene, Pehter, ne-eſmu wiſ!" Juſle atbildeja.

„Bet tu effi nelaimiga!" fazzija wihrs.

„Nelaimiga? Tu ſapno, mihiſais wihrin!" Juſle ſmaidiidama atbildeja. „Woi tapehz jau nelaimiga, fad mehs nabbagi? Tu Pehter neſſnni, pateeſi neſſnni kaſ ſaime irr!"

„Es ſinni fa tawas baltaſ un ſmaltaſ rohkaſ no gruhta darba bruhnaſ un zeetaſ paſlikuſchaſ." Pehteris ſtummiſgs fazzija. „Es ſinni fa taws ehdeens plahns, gulta zeeta, taws meegs weenu-mehr tohp trauzehts un nomohdā buhdamai tew dauids

ruhpes un puhles! Kas man wairak jaſinn? Woi dohma fa man ſirds neſahp?"

„Bet woi tad neſinni fa es tevi mihleju?" Juhle abtri präffija.

„Sinnu gan! Zittadi tu ſchē nebuhtu!"

„Nu, kapebz tad ta runna?" Juhle ſmaidiſa.
„Pehter tizzi man, mihlestiba irr laime!"

„Ja, mihlestiba bes ruhpeshm!" wihrs galwu lehnami frattidamis atbildeja. „Bet ta?!"

Juhles gaiſchas azzis ſpihdeja demanta ſpohſchumā un ta luhpas uſ ſmeekleem ſawifufe präffija:
„Woi dohma fa es ſawa tehwa mahjā dſihwojoht buhtu laimiga?"

„Dohmaju gan."

„Un tev patiftu, kad es laimiga buhtu?"

Wihra ſirſniga uſſlattiſchana bij ta atbilda.

„Nu labbi Pehter," fazzija Juhle; „tad es tevi, Winnu un Kahrli, atſtabſchu un eefchu atkal pee ſawa tehwa dſihwoht."

Winnu taggad tik pateſigi runnaja fa Pehteris apſtulbis mutti atplehta un tam waigi bahli paſifka.
„To tu nedarriſi!" ta winſch pebz brihſcha eefanžabs

„Kapebz ne? Tu pats ta gribbi, jo tu jan man laimi wehli?" atbildeja Juhle.

Bet manni un tawus behrmus — muhs, muhs tu gribbi atstaht? Mehs tatfchu tew mihti!"

„Nu, tapehz!" fmehjahs Juhle.

Pehteris atkal mutti eepolehtis tai azzis skattijahs.

„Zil tew gruhta apkerchana!" Juhle preezigi issauza. „Es redsu un dſirdu, kā tu pats pareisi sajubti, ka es bes jums nelaimiga buhtu — woi nu wehl nefaprohti, ka man tad ar jums laimigai jabuht, woi gribbu jeb negribbu! Mihtais, muklis wihrs! Kas til baggats ar mihlestibn kā es, tas irr laimigs! Jeb woi tu effi nelaimigs? Woi tu bes munis wehl fur laimi eeraugi? Praffi sawai ūrdei, un lai ta man atbild."

„Tew taisniba," Pehteris issauza; „bet tu arri effi mihta, branga seewa! Ja, Juhlin es taggad skaidri atſihstu, ka ne baggatiba, ne ſlīnfums, ne arri tahda dſihwe kas bes ruhpēhm, ir ſpehks un weffeliba naw laime, bet tikkai mihlestiba!"

„Nu, woi nu pee ſapraschanas tifki!" Juhle fmaididama fazzija. „Un manni waires ar ſawahm ruhpēhm un behdahm nefaitinasi?"

„Ne, bet oħtruteek mihlefchu un trihs reiſ tik daudj preefch tew strahdaschu!" atbildeja Pehteris.

„Ja, ja, kad mihlestibq laime, tad nu arri viinigi
laimiga buhsī — tik pat laimiga fā es!“

Juhle issbahsa gaļvu jaun lohgu un ūkuhpstija
wihra peeri. „Tā!“ ta fmaidijs; „fchē tew laimes
gabbalinsch libdī us zetta! Kad pahrnahfsi?“

„Ar Deewa valigu ūoulei no-eijoht.“ atbildeja ūeij-
neefs. „Nakts bij rahina, zerru ka buhs labs lohms.“

„Rabbi — es ar behrneem, mehs tevi juhrmallā
fagaidisim,“ sazzijs Zahle. „Nu eij!“

Pēhteris ūewu noſkuhpstijis aigahja, jaunie
dseeadamis:

„Jaun tumja ūuhd
Un ūaule ūudd
Is ūelta ūau ūuhru;
Ta ahtri ūihd
Un ūalti ūihd,
Rahd' Radditaja gēhdu.

„Ta rassa wirfs
Tahm lappahm mirdī
Un putninsch ūahrs ūellahs;
Tee jehri brehz
Tohs ganninsch redī.
Jaunk' ūmarschho ūalns un ūeijas.

„Gan raddib' ūmaid
Us meschu ūaid
Kur ūutni ūande dseefmas;

It wiffai jauf'
Atſkann uſ ſauſ';
Teiz Deewu tee bes breefmas.

To pukles teiz
Un dabba fweiz
Kà ſawu Radditaju;
Winſch uſtizzams
Un gohdajams
Lai ſauzam: Gahdataju.

Kà ſihtars gaifchës,
Ro awots laiſch
Zaur kluffu leiju gahſdams;
Lai weenmeht teff
Un nekad fekk
Man muhſchinſch neuostahdams."

Pee juhrmallas tizzis winſch ſawu laiwu atraiſija
un to no mallas nogruhda, un tad laiwa eelehzis
ſehgeli uſwilka. Pirmejas behdas tas rahiſijahs pa-
wiffam buht peemirſis, jo airus weegli wilfdams
tas atkal dſeedaht eefahka:

Meld. Das Schiff streicht durch die Wellen, Fridolin; 2c.

"Mu laiwa ſkreen zaur wilneem, la la la;
Wehſch ſehgeli puhsch rihteem, la la la
Zau paſuhd ſauks un meschës.

Gan wehl tahlu
Redsu mallu
Kur manna mihla fehsch. La la la.

Un kad tee wilni grohsahs, rc.
Un kad ta wehtra plohsahs, rc
Tad es gan atzerrohs
Sawu mihlu
Lihgawinu,
Bet wehtrā nebaidohs rc.

Un kad tee wilni dausahs, rc.
Tur winnq/mallā klausahs; rc.
Tee steidsahs muddigi,
It pahrleeku
Winnai preeku
Nest mallā, klausigi rc.

Kaut schè gan wilnōs grohsahs, rc.
Es dohmas pee tahs steidsahs, rc.
Tur mannā dsimtenē.
Ko es dseedu,
Ko es fleedsu,
Drihs fkannehs paspahrniē rc.

Juhs tumfchi filli dñilni rc.
Is furrenes tee wilni? rc.
Tee buhs no tahleenes.
Lai tee ritte
Tschallli skritte.
Us mannas dñimtenes rc.

Un fo es taggad dseedu, 2c.

Schē juhrā jautri kleedsu; 2c.

Drihs zelsch man nobeigfees.

Mannas dseefmas

Tad bes breefmas

Ar mihsu satikfees" 2c.

Juhle tam ilgi pakkas nofkattijahs, lihds tas
ais smilfschu falneem juhrmallā paſudda. „Labs,
mihlsch wihrs, sai Deewōs winnu ſwehti!“ Tà ta
lehuam, appaſſch ſewis runnaja. „Wünsch manni
mihl, un tif labbi fa us ſawahm rohkam neſſa, un
ſtrahda preekſch mannis deenās un naſſis — un tatschu
tas wehl baidahs fa es laimiga nebuhtu. Zif mas
wünsch ſawas ſeewas ſirdi paſihſt. Kas un man-
haggariba un ſpohſchums pret wihra mihleſtiſu, kurn
tif lohti mihleju?“

Juhle bij pateesi laimiga, ir pat nabbadſibā.
Agraf gan ta bij daudſ labbaki dſihwojuſe. Winnas
tehw̄s, buhwmeiftars Walteris, gan nebij deefum zif
baggats, bet ſtipri pahrtizzis wihrs. Pehteris bij
weens no winna ſelleem, fas agraf allach winna
mahju apmekleja. Tur wünsch Juhli un Juhle winnu
eepaſinmahs. Rà tas kahdu reiſ nenoteek, atnahza
reiſ brihdis fur tee ſinnahjt dabbuja, fa tee weens

obtru no wiffas firds mihlejoht. Pehteris gan Juhles tehwam buhtu patizzis, bet winna nabbadjsiba tam nepatikka. Winsch fazzija ne, fad Pehteris drohſchu ſirdi fanehmis pebz Juhles prezzeja. Tam nu bij no Waltera ja-atſtahj — bet mihlestiba paſlifka. Juhle behdajahs — isdilla fa ehna — un winna bij Waltera weenigs behrns. Winna gan neſuhdſejahs, ne arri luhdjahs — bet noſkummis, bahls waigs rahdiya deesgan fo ta zeeta. Tehwam palifka bail.

„Darri fa gribbi,” ta winsch fahdu reis fazzija. „Kad tew Pehteris mihtals fa es, nu tad eij pee Pehtera. Es tewi wairs ne-aisturru, ir fawu ſweh-tibu lihds dohſchu — bet wairak arri ne fo. Es tawas ſirdſſahpes wairs newarru uſſkattih, un — faut gan ſirdſſahpes nenahwe, tatſchu tu warretu ſlimma palift, un — es negribbu tawu nahwi ſew us ſirdi nemt. Darri fa gribbi! Kad tew pee Pehtera labbak patihk ne fa pee mannis, eij pee Pehtera; ja ne — nahz atpakkaf, es tewi arween fa fawu meitu mihleſchu — bet to Pehteri, to es newarru ee-redſeht. Un nu deesgan!”

Nu ja, Juhle nebuhntu pateesi mihlejuſe, kad ta zittadi buhtu darrijuſe. Ta ne ſtundu ne-apdohma-

jahs un pebz tscheturahm neddelahm jau bij Pehtera feewa. Pehteris to neffa sirdi un us rohfam. Tschakli strahdadams, wisch tifdauds pelnija, ar fo nohtē istiffa; Juhsle tam fà sinnadama palihdseja — bet pee tehwa ta wairs negahja. Winna zerreja fa tehwu, tehwa sirds reis pee winnas atweddihs. Ta ilgojahs — bet ne pebz winna baggatibas, ar to tai nefahda dalla nebij. Winna bij baggata ar mihlestibu. —

Deena tai drihs pagahja ar ruhpelmi par behr-neem un daschadòs darbos; bet kad faule jau no-eet taifijahs, ta liffa darbu' pee mallas, nehma Kahrliti us rohku un Annianu pee rohkas un nu gahja us juhremallu. Winna zittahm sweijneeku mahjam gar-ram eedama, sunnamä weetä nogahja, fur tahlu pahr juhru redseht warreja. Kas to fatiffa, laipnigi zweizinaja, jo kas winnu pasinna, tas to labprahrt eeredseja; un winna arri pateeji bij wissu mihlestibas un laipnibas wehrita. Juhrmallâ ta nofehdahs un maso puiku flehpi aismidzinaja, lehni dseedadama:

„Klussi!

Ne uszell to maso puiku
Kas schè weegli, faldi duff'.
Mahtes flehpi palikk' fluff';

Sapni reds tas eng'lu þulku.
Klusfi, klusfi!

Lehni!
Retrauz mannu faldu behru,
Laipni smaid tam muttite,
Welkahs waigðs bedrite;
Ak, kas tas par mihlu sehnu.
Lehni, lehni!

Klusfi!
Rohkas lizzis weenteesibâ
Deewu luhgt tew aizina;
Deewa meers tik sweizina
Tur fur mahjo newainiba.
Klusfi, klusfi!"

Masais nu bija peemidsis un Annina tai blaffam nofhdusees, smiltis raibus gleemechus mekleja, ar fuurreem spehleht warretu. Juhle patte skattijahs us juhru, plusschjeja gan kahdus wahrdinlus ar fawu meitinau, bet tad nogrintma d'sillâs dohmâs pahr Pehteri un fawu tehwu.

Wakkars arween wairak tuwojahs un faule juhrah esflihda. Pehterim waijadseja nahlt, tam jau waijadseja te buht, bet Juhle nekur winna laiwas baltu sehgeli nereditseja. Zittas sehgeles gan — gan tuwu, gan tahku, bet winna sehgeli ne — so ta simtu

pulla buhtu paſſunuſe. Juſtle nu jo ruhpigi ſkatti-
jahs, bet bail tai nebij par fo lai buhtu baidi-
juſees — ta tik pee Pehtera gribbeja buht. Lai nu
gan zeiſ ſkattijahs, ta nebuht nebij redſejuſe, fa no
wakkara pufſes tumſhi mahkonī fazehlahs — tumſchā,
pelleſa migla noreetedamu faulī apſedſa, fa winnaſ
gaifchis ſpohſchumis pahrwehrtahs tahds fa ſweblainas
ohgles. Juſtle to nebij redſejuſe, winna tik pebz
wihra ſehgeles ſkattijahs.

Wezs ſweiſneeks garram eedams laipnigi ſweiſi-
naja. „Steidsatees tik mahjā,” winſch fazziſa; „woi
redſeet fahds wehjsch no juhras fazellahs, tam tſchakli
ſpahrni. Buhs uemeeriga naſts, wehtra ar leetu.
Klaufateeſ tik fa faijas blauij un fahda ſaule
farkana!”

Nu tik Juſtle apſkattijahs un ſabihjahs jo wehtra
pateeſi tuwojahs. Saule gan wehl druffu atſpihdeja,
bet winnaſ ſpohſchumis bij farkani bruhns. Spohſchi
juhras wilni paſikka jo tumſhi. Baltas ſehgeles
tumſchu mahkonu preekſchā beihnifchēi iſſkattijahs un
wehtras putni brehldami apkahrt ſkraidiſa.

„Af Deewſ apſchehlojees!” iſſauza Juſtle un
paſikka rohkas pahr ſnausdamu behruu.

„Kas jums kaiminene?“ prassija wezzais sveijneeks. „Juhs paleelat babla! Pehteris tat̄chu naiv — — —?“

„Winfy wehl juhru,“ Juhte abtri cesauzahs; un wehl tahlu, jo wiina laiwu ne kūr neredsn!“

„Tas irr slifti!“ sazija wezzais sveijneeks rubpigā balsā — bet tad fā fanehmees wehl teiza: „Bet nekaitehs ueneeka, Pehteris irr prahiggs wihrs, winfch jau semi draudedamas sūmes buhs redsejis un ar fawu laiwu drohſchā weetā noſteidsees. Wiina pehz warrat meeriga buht. Eijat tik mahjā un pa-tenjatees us Devu un juhſu wihra gudru ismannibū.“

Wezza sveijneela wahrdi nebij welti fazziti, Juhte tā fā apmeerinajahs un peezehlufees us mahjam steidsahs. Wehl ta us juhru atſkattijahs un Pehtera laiwu neredsedama lehni nopuhkahs un gabja us mahjam. Wezzais sveijneeks tai lihds zeemam gabja lihds un to wehl daschadi apmeerinaja. Juhte arri ta rahdijahs, fa Pehteris buhſchohi drohſchā weetā.

Nakts jau bij klaht, kad ta mahjā noſkuwa. Pee-kuſſuſchi behrni drihs eēmigga, Juhte tohs apguldijuse ſwezzi aisdedsa un tad pee lohga noſehduſees abrā klausijahs. Wiina zerreja wihra paſlustumus ſohlus ſadſirdeht, bet tiflai ſohſu ſchnahſſchani un

juhras frakfschann no tablenes dsfirdeja. Schnahfschana un frakfschana valifka distaka un leela wehtra fazeblahs. Biſſa mahja tribzeja un leetus leelahm lahsehm ruhtes ka ar pahtagu pehra. Juhlei valifka bail, ta tribzeja.

Leetus drihs nostahjahs — mahkon iſſchkihrah — mehnies ar swaigsnebm atſpihdeja — bet wehtra arween wehl plohsijahs un juhra ruhza — tad kahds kohfs nogahsahs.

Bet kas tad tas?

Juhle no fehdeksla uslehma. Ahtris, tumſch .ruhzeens. Wehl kahdas reisas. „Mohtes ſchahweeni, fuggis breeſmās!“ Juhle bailigi appakſch ſewis runnaja. Nu zeemā ſkanni blaustijahs, Daudis ſteidsahs juhrmallā un tur pateeji fuggi redſeja. Juhlei pukſteja ſirds — dwaſcha peetrubka un bailes valifka jo leelas. Ta wairs newarreja mahja nozeestees — kahroja patte redſeht un dsfirdeht. Wehl apluhkoja gulloſchus behrnis, tad fa ſwehtidama un kluffu Deewu luhgdamateeni mattinus glandija, un tad iſeedama durwis aifflehdſa un trihzedama ſteidsahs juhrmallā. Tur bij daudis ſapulzejufchees, gan wihi, ſeewas un behrni, kas us juhru ſkattijahs. Wehl plohsijahs wehtra — wilni augstu fazeblahs un nofritta — bet mehnies ſpihdeja gaiſchs un ſkaidris.

„Teem jaſlihſt!“ ſazzija fahds wihrs. „Zilweſu ſpehſt te ne fo neſpehj.“

Arri Juſle it ſkaidri fuggu redſeja, tilk pahri ſimts fohtus no mallas; bij us fehla uſſweeſts, maſti tam nolaunſti un wiſni dewahs par nogrimmuſchu vafkalgallu pahri. Iſgi ta newarreja ſtaheſteht, wiſni to druppas faſiſtu.

„Deewſ, Kungs apſchehlojees!“ luhdſahs Juſle.

„Laiwa!“ Ta wiſſi reiſa eefauzahs. „Redſ fur laiwa!“

Ta pateesi laiwa, no ſtivras, iſmannigas rohfas waddita, ta ſkraidiya ap fuggi. Kaut gan wehtraſ ſaikſ, tai ſehgeles luppats pee maſta farrajahs. Kahdus azzumirklus ta pee fugga apſtabjahs un warreja kaut zif redſeht fa fahdi zilweſi no fugga nolebzä. Woi laiwa jeb laiwi blaffam, kas to warreja iſſchekirt? Warrens wiſnis to uſ reiſ taſlu no fugga aigruhda, rahnijahs fa to buhtu aprihjis.

„Skahde par to brangu wihrū!“ Ta juhymallā, lauſchu pulkā, fahds eefauzahs.

Juſle ditti eebrehzahs, jo pirmā azzumirklī bij ſawa wihra laiwi paſinnuſe.

„Redſ fur pazellahs!“ ſazzija atkal zitta bals ūn preezigs trohffnis fazehlahs.

Pazehlahs gan un tad no jauna pasudda — parahdijahs atkal un publejahs wissâ spebkâ zaur trakko-dameem wilneem. Nahza arween kraftam tuwaku — arween tuwaku, libds kahdi peezdesmits fohli ween no mallas. Katis nu pasinna Pehteri, Juhles wihru un redseja ohtru sweschu wihru ar plifku galwu, furpa firmus mattus wehjisch plewinaja. Wissi nu drohschi-nadami usfauza un Juhle tam abbas rohlas, trihzedama pretti isssteepa.

Lihds peezdesmits fohleem pee krasta peenahza — het flahtaku nè — ne fohla flahtaku, atpakkal ffree-dami wilni to aisgrahbâ un tahlu juhrâ eerahwa.

Nahza atkal flahtak pee mallas — atkal libds peezdesmits fohleem, un tad atpakkal, bes kahdas luhgschanas atpakkal. Un tà trihs, tschetri, peesi reis!

„Repalihds neneeka — neteek mallâ — branga lainwa — nabbags Pehteris pagallam!“ tà sahds schehli fazziija.

„Wirwi, wirwi!“ fauza zits; „sweeschat winnam wirwi!“

„Nelihds ne kas, neteek pahri!“ fazziija pirmais. „Ja, kad kahdam tik drohscha duhscha buhtu libds lainai aispeldeht; wirwe gan atrastohs, redj fur irr! Kas drihfst?“

Wissi stahweja un skattijahs — skattijahs us bes
zerribas zihnidamohs laiwu un us trakkodameem wil-
neem, bet neweens neraddahs kas buhtu gribbejis
fasists un sadansights, wilnōs un breezmās aprakts
tapt. To wissi skaidri redseja. Wissi zeeta flusfu —
laiwa atkal tuwojahs — tuwojahs ar warru, bet
wehl neweens neraddahs kas buhtu preefscha nahzis
un peldedams wirwi pasneedsis.

„Pagallam!“ atkal fahds tumfchi issauza. „Labbi,
mi tad pagallam sihds ar winnu!“ fazzija fahds
fmalks feenischka bals un Juhle stabjahs preefscha,
bahla ar drebbedamahm suhpahm, bet ar nefchaubigu
apnemischchanohs. „Dohdeet man wirwi schurp!“

„Juhs Juhle? Woi juhs trakki! Utgahdajeetees
fawus behrmus!“ fazzija wezzais sweijneefs to pee
rohkas fakhris; tas pats kas to wakfarā us mahjam
pawaddija.

Juhle ahtri israhwahs. „Dohdeet wirwi schurp
ta ta atkal brehza.

„Bet juhsu behrni! Juhsu behrni!“

„Tas irr winnu tehws un tadeht jaglahbj!“
Juhle zeeti atbildeja. „Dohdeet wirwi schurp!“

„Ne, juhs nedrihftet, newarreit — tas buhtu
juhsu nahwe!“

Ko uſtizziga, mihledama un augſtſürdiga ſeewa
praffa jeb behda par nahwi tad mihloti wihra
dſihwiba jaglahbj. Juhle zeeti apkahrt ſkattijahs —
tad fa lauwa us wirwi gahſahs, to ap widdu ap-
ſehjuſe laffatu noſweeda un ar weenu lehzeenu juhrā
paſudda.

Wiffi baſili eeblahwahs — Juhli wilai apfe-
dſa — pesdeht newarreja nedohmaht — ta rahdiyahs
tapat buht pagallam fā winnas wihrs ar ſawu
laiwu.

„Kerreet pee wirwes un welfat winnu atpakkat!“
fauza zitti.

Nu lehra pee wirwes — bet pirms fa buhtu
wilkuſchi, Juhle wilnōs pazechlahs — turrejahs uſ
uhdens — tad nogrimma — pazechlahs atkal un
ſlapjus mattus purrinadama fauza: Schè Pehter!
Schè!“ Wilai to lihds laiwei aſrahwa — wehl
weenu foħli — tik weenu weenigu — bet laiwa gahja
atpakkat — taħlaħ, arween taħlaħ juhrā eekſchā.
„Pagallam!“ Ta no krosta atskanneja. Bet tatſchu
ne — wehl ne! Pehteris airi fagrahbis, ar leelaku,
ne fa ar zilwezigu ſpeħku dſimma laiwu uſ preekschu —
ahda tam no roħkam nobruffa un affinis par pirkstu
galleem iſspeedahs, bet wiñċh zittu neredseja un

nejutta fà tiffai sawas feewas nahwes zihnijscha-nobs. Laiwa ffrehja us preefschu, wilmus schekel-dama. Beens Eehreens, preeziga bals un Juhle bij no stiprahmi wihra rohkahmi fakerta — airis gan pa wilneem pluddojahs, bet Juhle, ta firdiga Juhle, ta bij drohfschâ weetâ, laiwâ, ar weenu weenigu grahbeenu eezelta. Mogibusfe ta pakritta. Pehteris fagrabba wirwi. Mallâ wifsi gawileja, wissâ spehka laiwi flaht wilfdami — Pehteris stahweja ta fà flints, ap labbu rohku wirwi aptinnis un ar freisu mastu apkampis.

„Urrah! urrah! Us preefschu!“

Laiwa gabja us preefschu un bij drijf pee mallas. Pehteris fakampa feewu un bij ar lehzeenni mallâ — winna beedris darrija tapat — un laiwa ilgaf neturreta, aissfrehja lihds ar wilneem un pasudda — pasudda tapat fà kuggis, fas bij pasuddis, famehr wifsi us Pehteri un Juhli skattijahs.

Tee trihs isglahbtee zellös nokritta — Pehteris feewu pee fruhtim speesdams skannâ balsâ fazija:

„Kungs kas muhs no wehtras glahbi,
Slawejam tew preezigi!
Warrenais kam flaht tu stahwi,
Mahwi flatt' tas meerigi!“

Katris azzu mirklis teem rahdijahs wissa muhscha wehrts, un ap winneem stahweja wihri, seewas un beheni, wissi ar plikkahm galwam lubgdammi ar teem lubgdameem, fo Deewa rohka bij glahbuſe jaur ſirdigas feewas miheſtibas pilnu firdi.

„Manni behrni! manni behrni! Deewos lai juhs ſwehti!“ fazzija isglahbts ſirmgalwis ar drebbedamu balsu.

Juhle ahtri un dedſigi atſkattijahs. „Mans tehws! Deewos un Kungs, tas irr mans tehws!“ ta ta eebtahwahs.

Ja, tas bij winnas tehws, wezzais buhwomeifstars Walteris. Winſch apkampa ſawu meitu un Pehteri, weenumehr ſauſdams: „Manni behrni! Manni behrni!“

„Teht! woi Pehteris arri taws behrns?“ fazzija Juhle ar no preefeem pahrpluhdoschu firdi.

„Mans behrns, tapat ka tu!“ fazzija wezzais, abbus pee ſewis ſlahtaku wilfdams.

Ta tee ilgi stahweja, tad vebz aigahja. Wehtra wehl plohsijahs, — bet winnu ſirdis bij laime un meers. Laime un meers libds ar winneem ſemmā ſweijneeka buhdā eegahja.

Walteris bij no Leepajas us Rihgu brauzis fad wehtra fuggi mallâ peedfinna. Pehteris no sveijas nahfdams, fugga nelaimi bij mannijis un raudsija glahbt. Tikkai vezzejam Walterini bij isdewees laiwâ tift un no Pehtera, ko tas ne-eeredseja, isglahbtam tapt.

Pehtera leeljirdigs uppuris tam sirdi aisgrahba — Juhles nahwi nizzinadama mihlestiba to wehl wairak fadausija. Mihlestiba mihlestibu aisdedsa.

„Kad tu winnu tik wissai mihli tad arri wehrts fa to fawu dehlu fauzu,” ta winsch no rihta peezechlees us Juhli fazzijs.

Juhle ar spohschahm azzim smaidija. „Woi dsirdi Pehter?” winna fazzijs. „Mihlestiba un atkal mihlestiba! Mihlestiba irr laime un atneff laimi!”

Mihlestiba bij laime un atneffa laimi. Mekle laimigafus zilwefus fa tehwu Walteri, Juhli un Pehteri un winnu behrnus, warri ilgi mekleht, atrast gan ne-atraddisi. Naw kam leelaka mihlestiba, tadeht arri naw kam leelaka sirdslaimiba. Nu tad mihlejeet arri juhs un effeet laimigi fa Juhle un Pehteris. Mihlestiba irr laime, wijs zits leeks greefnumis un spehles, las nāw wahnda rechte! J.A. &

Pee J. W. Steffenhagen un Dehla Jelgawā
irr dabbujama:

Unkel Tohma bushda,

je b

Nehgeru dñihwe Amerikas wehrgu-walstis,

fo ihñi sanehmis,

žawai tautai par pasaules atsihſchanu

latviski valzehlis

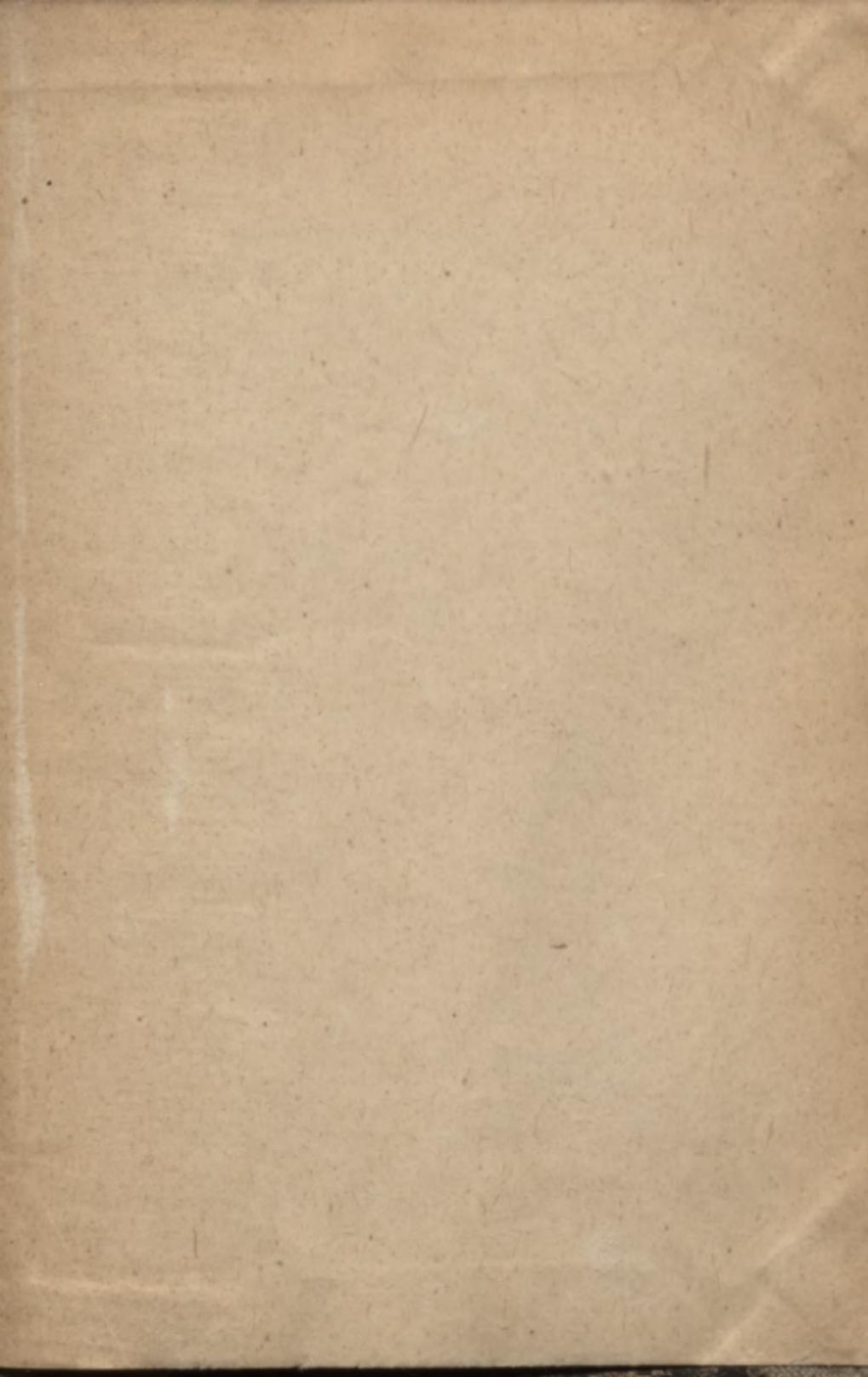
G. Dünsberg.

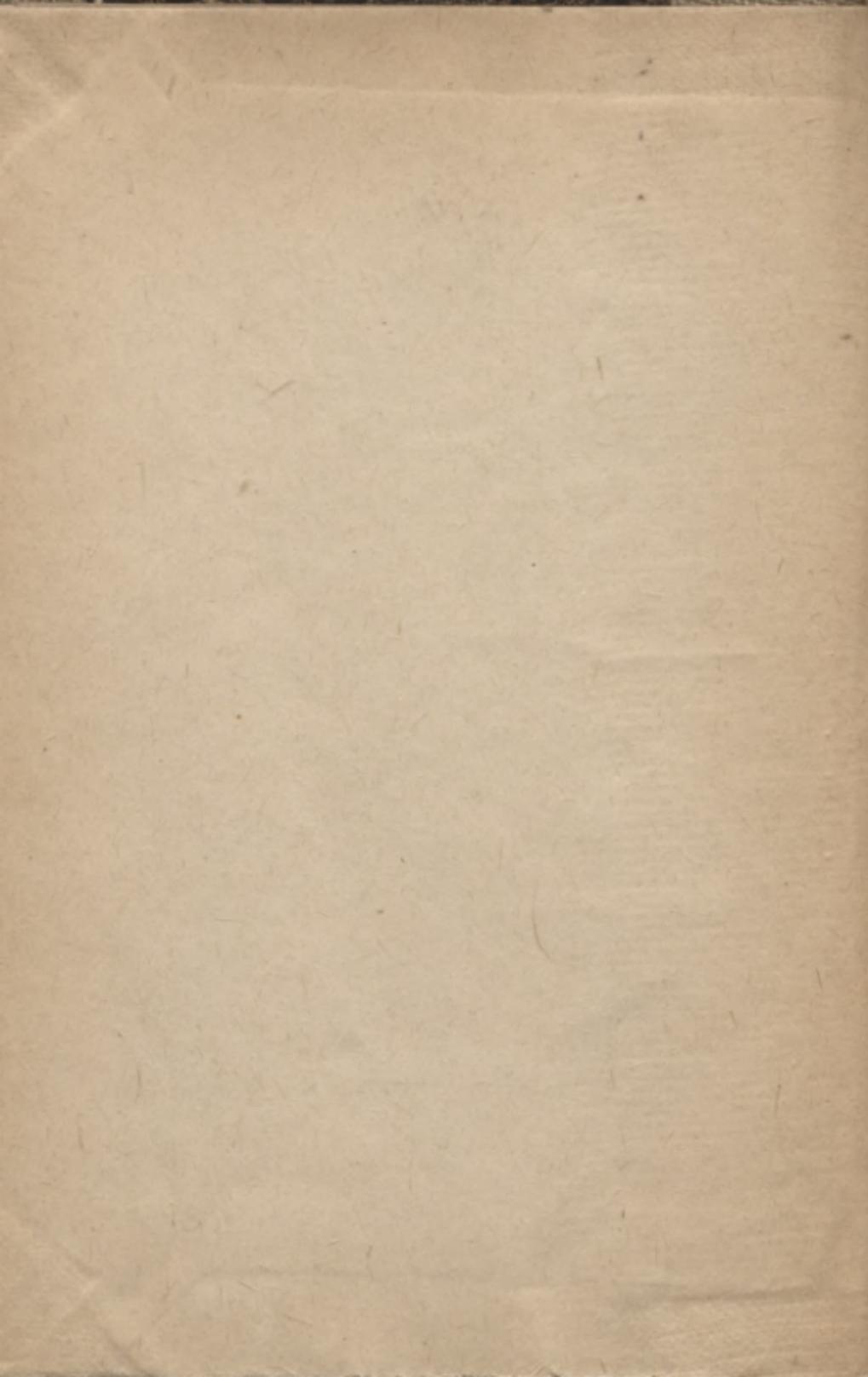
Diwās dastās.

Mr astonahm bildehm.

Makfa eefeeta 75 kap.

551412

80
Latvijas NACIONALĀ BIBLIOTEKA

0305055861

80
Latvijas NACIONALĀ BIBLIOTEKA